

Finansaaet, saaledes vil en ekstraordinær Medsættelse af en Bevilling, der regelmæssig løber i større Omfang, ikke udelukke dens Anvendelse i det regelmæssige Omfang efter den midlertidige Finanslov, naar de Forudsætninger, der have begrundet Medsættelsen, ikke række ind i det Aar, for hvilket den midlertidige Lov er given. At en løbende Udgift undtagelsesvis og for dette Finansaar er afbrudt eller nedsat i den sidste Finanslov, udelukker ikke, at den efter den midlertidige Finanslov anvendes i sin sædvanlige Skiftelse, saaledes som den normalt løber fra Aar til Aar. Forfællig herfra er den Mangfoldighed af Tilfælde, hvor Bevillingens Omfang fra Aar til Aar retter sig efter visse bevægelige faktiske Forhold som f. Eks. ved Lønnings- og Pensionforhold efter Afgang og Tilgang i Personellet. Den løbende Udgift er her ikke den sidste Finanslovs Budgetsum, men den Sum, der stemmer med Aarets faktiske Forhold. I andre Tilfælde er Bevillingens Omfang og almindelige Formaal bestemt ved en ensartet fulgt Regel, medens Bevillingens Genstand eller Indhold veksler efter et faktisk stiftende Behov. Ved Bygningsvedligeholdelse f. Eks. maa Bevillingen i det sædvanlige Omfang anses for given ved den midlertidige Finanslov til Arbejde af samme Art, men naturligvis ikke til de samme Arbejder, som ere udførte efter den sidste Finanslov. Undertiden løber en Udgift med et efter faste Regler stiftende Beløb, der afvælsende er større eller mindre i de efter hinanden følgende Finansaar, eller en Udgift er saaledes tilbagevendende, at den med et eller flere Aars Mellemrum regelmæssig kommer igen, i alle disse Tilfælde er Udgiften bevilget ved den midlertidige Finanslov med det Beløb, der efter de hidtil gældende Regler falder paa det Aar, for hvilket den midlertidige Lov gælder.

Skønt Udgiften til Hovedreparationer vel for saa vidt kan siges at være løbende, som det er et Formaal, der paa forskellige Konti fra Aar til Aar kræver stadig tilbagevendende Bevillinger, vil man dog forgeses i en Bevilling til „nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gældende Regler“ søge en Maalestok for det enkelte Aars Udgift paa et Omraade, hvor Aarets Behov netop fastsættes ganske selvstændigt og regelløst ved Bevillingensmyndighedens Beslutning for hvert enkelt Aar, og hvor der saa meget mindre kan hentes nogen Regel fra det sidste Aars Udgift, som dennes større eller mindre Omfang meget ofte i omvendt Forhold vil motivere en mindre eller større Udgift for det følgende Aar. Naar man under disse Omstændigheder ikke vil anse Administrationen ved en midlertidig Finanslov udelukket fra enhver Udgift paa dette Omraade, hvilket maaste vilde være det korrekteste, har der ikke frembudt sig nogen anden Mulighed end den at tage herhenhørende Udgifter som hjemlede, naar de efter de foreliggende Oplysninger skønnedes at være indskrænkede til det mest nødvendige og uopsættelige, medens man i modsat Fald har indstillet efter Omstændighederne til at passere eller til ikke at passere.

Medens den Omstændighed, at en Udgift er undergivet en vis Nødvendighed som grundet i Lov, Kontrakt eller lign., eller som knyttet til Institutioner og Foranstaltninger, der med behørig Hjemmel ere bragte til Stede, og for hvis Virksomhed Udgiften er en Betingelse, naturligvis ikke gør denne Udgift til en løbende, saa længe den endnu ikke har været indført paa Finansloven, og medens slige Udgifter sølgelig ikke ere at anse som bevilgede ved en midlertidig Finanslov, er der dog visse blandede Forhold, som synes at tilstede et noget større Spillerum. Naar en Lov eller en ved Lov bestemt Institution i sine Hovedtræk eller i sine væsentlige Anvendelser har været optagen paa det sidste Aars Finanslov, vilde det medføre en mærkelig Ulighed i Behandlingen, om kun de Sider af Loven, der vare bragte til Udførelse ved Finansloven, ansaas for løbende og Lovens videre Gennemførelse derimod som ubevilget. Skønt saaledes de militære Love ikke i alle Enkeltheder vare komne til Udførelse paa Finansloven for 1880—81, har man dog ment at kunne anse den hyderligere Udførelse af Lovens Detail som hjemlet ved den midlertidige Bevilling.

Det vilde imidlertid medføre en overmaade stor Vidtløftighed, om man skulde nævne alle de Spørgsmaal, der have frembudt sig til Bevarelse, eller alle de Tvivl, der have været Genstand for Overvejelse. Det har kun været Hensigten at gøre Rede for de almindelige Synspunkter, under hvilke man har søgt at drage Grænsen mellem bevilget og ubevilget. Stillet over for en Opgave af ny og ubant Art som den, der har frembudt sig ved et Regnskab, der er ført i Genhold til en for hele Finansaaet gældende midlertidig Bevilling, hvor man paa særdeles mange Punkter har savnet den Vejledning, som Statsrevisorernes ved Rigsdagsbeslutninger styrkede Praksis plejer at yde, maatte man frygte, at Betænkningen altfor meget skulde savne Overstuelighed og Sammenhæng, naar man indskrænkede sig til en blot punktvis Udførelse af hvert enkelt mødende Tilfælde for sig. Men med disse Bemærkninger maa man om Detajllen henvisse til Betænk-